

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Αριθμός 208 /2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Ιωάννα Ζάσκα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 3 Απριλίου 2017, για να δικάσει την με αριθμό κατάθεσης 485/172/25-7-2016 αίτηση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Της Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», όπως εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε, η πληρεξούσια δικηγόρος της Ευαγγελία Καλουμά (ΔΣΘ 10983), η οποία κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1)

κατοίκου του Νομού 2) του
κατοίκου 3) του
κατοίκου του Νομού 4)
κατοίκου 5) της
μονοπρόσωπης εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, με την επωνυμία

νομίμως εκπροσωπούμενης, εδρεύουσας στη

η οποία διατηρεί υποκατάστημα στην περιοχή
του Νομού και 6) του
κατοίκου εκ των οποίων παραστάθηκαν η
πρώτη των καθ'ων διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Δημητρίου
Σαμαρά (ΔΣΧ Α.Μ. 122), η τρίτη των καθ'ων διά του πληρεξουσίου
δικηγόρου της Αποστόλου Μουντούλια (ΔΣΘ Α.Μ.9594) και η πέμπτη των
καθ'ων διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Κωνσταντίνου Μηναιΐδη (ΔΣΘ
Α.Μ. 10224), ενώ οι δεύτερος, τέταρτος και έκτος των καθ'ων δεν
παραστάθηκαν.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 25-7-2016 αίτησή της, που
κατατέθηκε στην Γραμματεία του δικαστηρίου τούτου με αριθμό
485/172/25-7-2016 και προσδιορίστηκε για τις 7-11-2016 και μετά δύο
αναβολές, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης οι διάδικοι ανέπτυξαν τους
ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της
στο ακροατήριο, πριν την έναρξη της συζήτησης, η οποία, ελλείψει
τηρήσεως πρακτικών δημόσιας συνεδρίασης, καταχωρήθηκε τόσο επί του
δικογράφου της αιτήσεώς της, παραιτήθηκε του δικογράφου της αίτησης,
ως προς το δεύτερο και έκτο των καθ'ων, οπότε ως προς αυτούς η
αίτηση κατ' εφαρμογή των άρθρων 294, 295 παρ.1 και 297 του ΚΠολΔ,
που εφαρμόζονται και στην προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών
μέτρων, θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε.

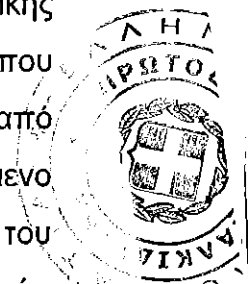
Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν. 2121/1993 για την
«πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα»
νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική
ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες
(«εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την

πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Η προστασία αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1, κατά την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας (οι λέξεις «ή εικόνας ή ήχου και εικόνας» διεγράφησαν με την παρ. 6 του άρθρου 81 ν. 3057/2002), που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοια δε θεωρείται, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή, που καθιερώνεται με την ανωτέρω διάταξη του ν. 2121/1993 είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και

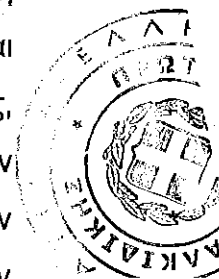

πληρώνεται μία φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός μεν των μουσικών-ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 49 ν. 2121/1993, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι ειδικότερα να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές, που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, βάσει των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ίδιου νόμου, γίνεται καταρχάς σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1-2 του ίδιου νόμου (2121/1993), αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν, που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα

καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. δ' ν. 2121/1993, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το ν. 2121/1993, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στα πλαίσια της διάταξης του άρθρου 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α του ιδίου ως άνω νόμου τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργιών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί καταρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησης τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον ανωτέρω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύσαν δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής με

συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Από την ανωτέρω όμως διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σε αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αίτησης ή αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων, που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επιμέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι αιτούντες ή ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του ν. 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπόμενων από το νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερθείσα διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί μόνο αποδεικτικά αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η αναφορά στο δικόγραφο ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά αυτών και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της

ανατρέψει, αφού από τον προαναφερθέντα νόμο προβλέπεται: α) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να διαπραγματεύεται με τους χρήστες και να προβάλλει τις σχετικές με τις αμοιβές των μελών του αξιώσεις του, σε περίπτωση δε διαφωνίας τους να προσφεύγει στο Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής ή στο καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο, για τον κατά την τακτική διαδικασία οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής (άρθρο 49 παρ. 1 εδ. γ, δ και ε ν. 2121/1993) με επακόλουθο οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα και την απαιτούμενη άνεση χρόνου, να πληροφορηθούν οτιδήποτε σχετίζεται με τα μέλη ή τα έργα των μελών του οργανισμού ή με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς και τα μέλη τους, που αυτός αντιπροσωπεύει στην ημεδαπή ή ακόμη και με τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας και εν γένει να διαπιστώσουν αν το ως άνω τεκμήριο ανταποκρίνεται ή μη στην αλήθεια, β) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, σε περίπτωση που αμφισβητηθεί από δικαιούχο ότι ορισμένο έργο, στη σύμβαση που καταρτίσθηκε με το χρήστη, ανήκε στην αρμοδιότητα του, να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήση (άρθρο 55 παρ. 4 ν. 2121/1993), παρέχοντάς του, μεταξύ άλλων πληροφορίες ή οτιδήποτε άλλο, σχετικό με τα μέλη του και τα έργα αυτών, καθώς και να παρέμβει στη σχετική δίκη, γ) αν ο ανωτέρω οργανισμός δηλώνει ψευδώς ότι έχει την εξουσία να διαχειρίζεται ορισμένα έργα ή να αντιπροσωπεύει ορισμένους καλλιτέχνες ή παραγωγούς, εκτός από τις ποινικές ευθύνες, οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 παρ. 4 εδ. β του ν. 2121/1993) και 5) Το γεγονός ότι η τακτική αγωγή του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. ε του ίδιου νόμου προσομοιάζει, ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10 παρ. 1, 8 και 9 του ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών και του άρθρου 10 παρ. 1 ν. 146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού» ή ακόμη και με εκείνη του άρθρου 669 ΚΠολΔ), τις οποίες

νομιμοποιούνται να ασκήσουν όχι πλέον μεμονωμένα άτομα αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων, που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντος συλλογικού φορέα για το ορισμένο και το παραδεκτό της αγωγής αυτού. Άλλωστε, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα, που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Πλέον αυτού, όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν στη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992 (ΦΕΚ Α' 104/30.6.1992) και αποτελεί πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση»

δηλαδή τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμη και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο στην προαναφερθείσα διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως αυτό εντός το αργότερο 30 ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη με την ανωτέρω διεθνή σύμβαση (άρθρο 5 παρ. 2 ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία, που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμη και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α, αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα, που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της προθεσμίας των 30 ημερών δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (βλ. ΕφΘεσ 1299/2011 1893/2010 αδημ., ΕφΘεσ 2187/2008, ΜονΠρΘεσ 11989/2012 δημοσιευμένες στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «ΝΟΜΟΣ»). Τέλος, με την παράγραφο 6 του άρθρου 49 ν. 2121/1993, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 46 παρ. 1 ν. 3905/2010 (ΦΕΚ Α' 219/23-12-2010), προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του

ιδίου άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες.

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 παρ. 6 του νόμου 2121/1993, ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ / ΗΧΟΥ Η ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής, β) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» με το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝΕ.Π.Ε.», με το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα του Νομού Αττικής, τους οποίους έχουν συστήσει οι έλληνες παραγωγοί, ερμηνευτές και μουσικοί με τις προβλεπόμενες από το ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μία από τις οποίες είναι η, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων η οποία αρμοδιότητα αναστέλλεται κατά τη διάρκεια λειτουργίας της (αιτούσας), σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ.6 του ίδιου νόμου, αφού αυτή

W H Δ

οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σ' αυτήν, όπου ενδεικτικά αναφέρονται και αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους επικαλείται ότι συνήψε συμβάσεις αμοιβαιότητας και δεν απαιτείται να αναφέρονται σ' αυτήν όλοι οι ημεδαποί και αλλοδαποί δημιουργοί και τα έργα τους και η συγκεκριμένη ημέρα και ώρα που χρησιμοποίησε η καθ' ης στο κατάστημά της μουσικό ρεπερτόριο. Περαιτέρω η κρινόμενη αίτηση είναι και νόμιμη, γιατί στηρίζεται στις προαναφερθείσες διατάξεις του Ν. 2121/1993, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 728 παρ.1 περ. ζ', 729, 450 επ., 731 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων για χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της αίτησης, καθώς δεν επικαλείται η αιτούσα όχληση των καθ' ων για την καταβολή των ποσών, ενώ όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕΑ 8884/2003 ΕλλΔνη 45,1102). Σημειώνεται, επίσης, ότι το παρόν δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά μέτρο που σκοπεύει την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘ 259/2010, ΝΟΜΟΣ, ΕΑ 3058/2005 ΔΕΕ 2005, 1179) και συνεπώς αφενός για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης. Πρέπει, επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, ερήμην του τετάρτου των καθ' ων η αίτηση, που δεν εμφανίσθηκε κατά τη σημερινή δικάσιμο και την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά της, μολοντί, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 3073/27-7-2016 έκθεση επίδοσης της αίτησης και από την υπ' αριθμ. 3260/22-3-2017 έκθεση επίδοσης των με αριθμό 30β/2017 πρακτικών δημόσιας συνεδρίασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου της δικάσιμου 20-2-2017 , του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο ο ανωτέρω κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα για να παρασταθεί στη δικάσιμο της 7-11-2016, κατά την οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Παναγιώτη Γούτα, από την οποία αναβλήθηκε η υπόθεση για την δικάσιμο της 20-2-2017, κατά την οποία αναβλήθηκε και πάλι για την δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας (3-4-2017). Η υπόθεση, επομένως, θα ερευνηθεί σαν να ήταν και ο τέταρτος των καθ'ων παρών.

Από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων των διαδίκων και , που εξετάστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, καθώς και από όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54§4 του Ν. 2121/1993, για τους μουσικούς, τους τραγουδιστές και τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του αυτού ως άνω νόμου για το σύνολο του ρεπερτορίου των μελών της. Μόνοι εταίροι και μέλη της είναι οι μέχρι την ίδρυσή της οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι πριν την ίδρυσή της λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και οι οποίοι διαχειρίζονταν από κοινού και εισέπρατταν την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, δηλαδή ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών

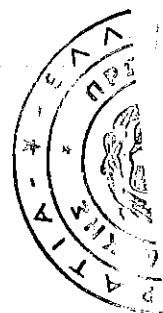
φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, με την επωνυμία «GRAMMO», ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών-ερμηνευτών με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ» και ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων ελλήνων μουσικών με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ», στους οποίους, είχε ανατεθεί από τα μέλη τους, παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, μουσικούς ερμηνευτές-τραγουδιστές, κατάλογο των οποίων προσκομίζει η αιτούσα και ενσωματώνει και στην υπό κρίση αίτησή της, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους, για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής, του αναφερόμενου στη νομική σκέψη της παρούσας άρθρου 49 του Ν. 2121/1993, αρμοδιότητες τις οποίες πλέον έχει η αιτούσα, η οποία συνεπώς νομιμοποιείται κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55 § 2 και 58 του ίδιου νόμου, να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών, που απορρέουν από το ως άνω περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζει τους πίνακες των μελών τους και δηλώνει ότι έχει αυτή την εξουσία, ενώ δεν πιθανολογήθηκε ανατροπή του παραπάνω τεκμηρίου. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων της αιτούσας είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή ξένων τραγουδιών. Ήδη η αιτούσα, ως διαχειριζόμενη και ενεργώντας για την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών της, έχει καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών, ύστερα δε από αιτήσεις της έχουν εκδοθεί πολλές δικαστικές αποφάσεις, αρκετές από τις οποίες προσκομίζονται από την τελευταία, με τις οποίες καθορίζεται και επιδικάζεται η εύλογη αμοιβή τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων. Περαιτέρω, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα ως μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και

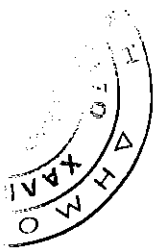
παραγωγών έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, όπως ενδεικτικά με τον βρετανικό «PHONOGRAPHIC PERFORMANCE LIMITED», τον γαλλικό «SOCIETE CIVILE DES PRODUCTEURS PHONOGRAPHIQUES», τον γερμανικό «GVL», τον ιταλικό «SCF», τον σουηδικό «IFPI SVENSKA GRUPPEN», τον ρωσικό «RPA», τον ολλανδικό «SENA», τον φινλανδικό «GRAMEX RY» κ.α., δυνάμει των οποίων νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη σύμβαση της Ρώμης της 26-10-1961 σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από τη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας, όπως π.χ. το διαδίκτυο, δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, η αιτούσα νομιμοποιείται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2054/1992 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ίδρυση της αιτούσας έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-58 του ν. 2121/1993, η λειτουργία δε αυτής εγκρίθηκε με την από 9-12-2011 και με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, που δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 3245/30-12-2011 ΦΕΚ Β, ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993 την αντιπροσωπευτικότητά της, με βάση το

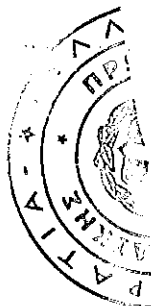
ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και τους καλλιτέχνες που καλύπτει, ενεργεί δε στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και την αντιπροσωπευτικότητά της κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ). Στα πλαίσια των παραπάνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων, τα μέλη της αιτούσας, συνέταξαν από κοινού κατάλογο, με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποίησαν στο κοινό, δημοσιεύοντάς το στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΕΘΝΟΣ» της 04-02-1998, «ΤΑ ΝΕΑ» της 04-02-1998 και «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» της 03-02-1998. Το ως άνω αμοιβολόγιο δημοσίευσε και γνωστοποίησε και η αιτούσα (ενιαίος οργανισμός) στις εφημερίδες «ΚΕΡΔΟΣ» της 20-04-2012, «ΑΥΓΗ» της 20-04-2012 και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19-04-2012 και ακολούθως τροποποίησε αυτό λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές εξελίξεις και το δημοσίευσε εκ νέου στις εφημερίδες «ΑΓΟΡΑ» της 29-5-2015, «ΑΥΓΗ» της 6-5-2015 και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18-6-2015 (τελευταίες δημοσιεύσεις), ενώ στη συνέχεια κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των αμοιβών. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως τα μπάρ, beach bar κ.λ.π., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι για χώρους μέχρι 100 τ.μ., η αμοιβή αυτή είναι 1.500 ευρώ, για χώρους από 101-200 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 2.100 ευρώ, για χώρους από 201-300 τ.μ. η αμοιβή αυτή είναι 2.500 ευρώ κ.ο.κ., ενώ για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 7 μήνες το 70% των άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι και 5 μήνες το 50% των άνω ποσών. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι: α) η πρώτη των καθ' ων λειτουργεί, στην περιοχή της του Νομού, καφέ-μπάρ, με τον διακριτικό τίτλο επιφανείας 90 τ.μ., το οποίο

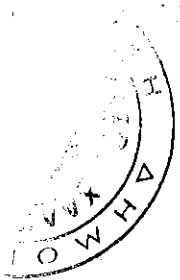
λειτουργεί εποχιακά κατά τους θερινούς μήνες μέχρι πέντε μήνες κατ'έτος,
β) η τρίτη των καθ'ων λειτουργεί στην περιοχή της _____ του
Νομού _____ beach bar, με τον διακριτικό τίτλο
επιφανείας 550 τ.μ., το οποίο λειτουργεί εποχιακά κατά τους θερινούς
μήνες μέχρι και πέντε (5) μήνες κατ'έτος , γ) ο τέταρτος των καθ'ων
λειτουργεί στην περιοχή της _____ beach bar,
με τον διακριτικό τίτλο _____ επιφανείας 550 τ.μ., το οποίο λειτουργεί
εποχιακά κατά τους θερινούς μήνες μέχρι και πέντε (5) μήνες κατ'έτος και
δ) η πέμπτη των καθ'ων λειτουργεί στην περιοχή _____ του Νομού
_____ beach bar, με τον διακριτικό τίτλο _____ επιφανείας 400
τ.μ., το οποίο λειτουργεί εποχιακά κατά τους θερινούς μήνες μέχρι και
πέντε (5) μήνες κατ'έτος . Σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες
λειτουργίας των επιχειρήσεων αυτών, οι ανωτέρω τελευταίες
χρησιμοποιούν υλικούς φορείς ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό
ρεπερτόριο, η χρήση δε του ανωτέρω ρεπερτορίου είναι απαραίτητη για
την προσέλκυση και την ψυχαγωγία των πελατών τους, έχοντας ηχητική
εγκατάσταση με ηχεία αναμετάδοσης (βλ. προσκομιζόμενες από την
αιτούσα φωτογραφίες των επιχειρήσεων και διαφημιστικές αφίσες).
Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα προσκάλεσε όλους τους
παραπάνω καθ'ων για διαπραγμάτευση καθορισμού και καταβολής της
εύλογης αμοιβής, πλην όμως οι τελευταίοι αρνήθηκαν τη διαπραγμάτευση
για τον καθορισμό και την καταβολή της εύλογης αμοιβής. Πρέπει δε, να
σημειωθεί ότι για την καταβολή της αμοιβής αυτής δεν απαιτείται ιδιαίτερη
όχληση από την αιτούσα, αλλά αρκεί η δημόσια εκτέλεση της μουσικής,
οπότε και ακολουθεί η διαπραγμάτευση με το χρήστη, η οποία απέτυχε εν
προκειμένω, λόγω άρνησης των ως άνω καθ'ων. Ως εκ τούτου και
σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη μείζονα σκέψη, εφόσον οι καθ'ων δεν

προσήλθαν προς διαπραγμάτευση και σύναψη συμφωνίας για το ύψος της νόμιμης αμοιβής που νομιμοποιείται να εισπράξει η αιτούσα για λογαριασμό των μελών της – δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους από τους καθ' ων, αλλά πλήρως αδιαφόρησαν προς τούτο, αρνούμενοι την καταβολή οποιασδήποτε αμοιβής, υποχρεούνται να καταβάλουν στην αιτούσα την εύλογη αμοιβή που θα καθοριστεί σε ορισμένο κατ' αποκοπήν ποσό ανά έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους δικαιούχους μέλη της, με βάση τα συνταχθέντα από την αιτούσα και τα μέλη της αμοιβολόγια, τα οποία αποτελούν την εκτίμηση των τελευταίων για το ύψος της και τη διαπραγματευτική βάση προσέγγισης των υπόχρεων χρηστών υλικών φορέων ήχου, είναι δε προφανές ότι δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο, μπορούν όμως να αποτελέσουν τη βάση της κρίσης του, εφόσον οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο. Με βάση τα παραπάνω, λαμβανομένων υπόψη της συμβολής των δικαιούχων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου, μουσικών, τραγουδιστών) στη λειτουργία των επιχειρήσεων των καθ' ων από τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων τους και τη συνακόλουθη άνοδο των εσόδων των τελευταίων, τη δαπάνη που θα αναλάμβαναν οι καθ' ων η αίτηση, αν, αντί των υλικών φορέων ήχου με τις εγγεγραμμένες ερμηνείες των ως άνω δικαιούχων, χρησιμοποιούσαν ζωντανή ορχήστρα μουσικών και τραγουδιστών, του χρόνου της χρήσης των άνω συγγενικών δικαιωμάτων από τους καθ' ων, που υπολογίζεται σε καθημερινή βάση και επί 5 μήνες ετησίως (καλοκαίρι) και της τοποθεσίας των επιχειρήσεων, πιθανολογείται ότι η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν : α) η πρώτη των καθ' ων, ανέρχεται στο ποσό των 750 ευρώ ετησίως - ήτοι συνολικά για το επιδικαζόμενο χρονικό διάστημα των ετών 2012, 2013, 2014 και 2015 (που πιθανολογήθηκε λειτουργία της επιχείρησης) στο ποσό των (750 ευρώ X 4 έτη=) 3.000 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% , β) η τρίτη των καθ' ων, ανέρχεται στο ποσό των 1.800 ευρώ ετησίως - ήτοι συνολικά για το επιδικαζόμενο χρονικό

διάστημα των ετών 2014 και 2015 (που πιθανολογήθηκε λειτουργία της επιχείρησης) στο ποσό των (1.800 ευρώ X 2 έτη=) 3.600 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% , γ) ο τέταρτος των καθ'ων, ανέρχεται στο ποσό των 1.800 ευρώ ετησίως - ήτοι συνολικά για το επιδικαζόμενο χρονικό διάστημα των ετών 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015 (που πιθανολογήθηκε λειτουργία της επιχείρησης) στο ποσό των (1.800 ευρώ X 6 έτη=) 10.800 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% και δ) η πέμπτη των καθ'ων, ανέρχεται στο ποσό των 1.500 ευρώ ετησίως, για το επιδικαζόμενο χρονικό διάστημα των ετών 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015 (που πιθανολογήθηκε λειτουργία της επιχείρησης) στο ποσό των (1.500 ευρώ X 6 έτη=) 9.000 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% . Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση , να επιδικασθεί στην αιτούσα προσωρινά, το ήμισυ από το ως άνω ποσό της εύλογης αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους για τα επίδικα έτη, ήτοι να υποχρεωθούν : α) η πρώτη των καθ'ων να της καταβάλει το συνολικό ποσό των (3.000 ευρώ X 24% = 3.720 : 2=) 1.860 ευρώ, β) η τρίτη των καθ'ων να της καταβάλει το συνολικό ποσό των (3.600 ευρώ X 24%= 4.464 : 2=) 2.232 ευρώ, γ) ο τέταρτος των καθ'ων να της καταβάλει το συνολικό ποσό των (10.800ευρώ X 24% = 13.392 : 2 =) 6.696 ευρώ και δ) η πέμπτη των καθ'ων να της καταβάλει το ποσό των (9.000 ευρώ X 24%= 11.160 : 2=) 5.580 ευρώ, με το νόμιμο τόκο σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό, για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν σε αυτό το έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη ότι οι καθ'ων έχουν ήδη αποκομίσει κατά τα άνω χρονικά διαστήματα οικονομικά οφέλη από τη χρήση των έργων τους. Τέλος, πρέπει να υποχρεωθούν οι καθ'ων να προσκομίσουν στην αιτούσα

καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση, να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας λόγω της νίκης της (άρθρ. 176 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 63β του ν. 2121/1993), εις βάρος των καθ' ων όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει, κατ' άρθρο 693 παρ.1 ΚΠολΔ, να οριστεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης για την άσκηση της κυρίας αγωγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-ΘΕΩΡΕΙ ότι η αίτηση δεν ασκήθηκε ως προς τον δεύτερο και έκτο των καθ'ων η αίτηση.

-ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του τέταρτου των καθ'ων η αίτηση και αντιμωλία των πρώτης, τρίτης και πέμπτης των καθ'ων.

-ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

-ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που πρέπει να καταβάλουν οι καθ'ων στην αιτούσα και συγκεκριμένα :

α) η πρώτη των καθ'ων, το ποσό των 750 ευρώ ετησίως - ήτοι συνολικά για το επιδικαζόμενο χρονικό διάστημα των ετών 2012, 2013, 2014 και 2015 το ποσό των 3.000 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% , β) η τρίτη των καθ'ων, το ποσό των 1.800 ευρώ ετησίως - ήτοι συνολικά για το επιδικαζόμενο χρονικό διάστημα των ετών 2014 και 2015 το ποσό των 3.600 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% , γ) ο τέταρτος των καθ'ων, το ποσό των 1.800 ευρώ ετησίως - ήτοι συνολικά για το επιδικαζόμενο χρονικό διάστημα των ετών 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015 το ποσό των 10.800 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% και δ) η πέμπτη των καθ'ων, το ποσό των 1.500 ευρώ ετησίως, για το επιδικαζόμενο χρονικό διάστημα των ετών 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015 το ποσό των 9.000 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. 24% .

-ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτήν και συγκεκριμένα: : α) η πρώτη των καθ' ων , το ποσό των χιλίων οκτακοσίων εξήντα (1.860) ευρώ, β) η τρίτη των καθ' ων το ποσό των δύο χιλιάδων διακοσίων τριάντα δύο (2.232) ευρώ, γ) ο τέταρτος των καθ' ων το ποσό των έξι χιλιάδων εξακοσίων ενενήντα έξι (6.696) ευρώ και δ) η πέμπτη των καθ' ων το ποσό των πέντε χιλιάδων πεντακοσίων ογδόντα (5.580) ευρώ, με το νόμιμο τόκο , όσο αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσο δε αφορά τα ποσά που αντιστοιχούν στο ΦΠΑ από την επομένη της εκδόσεως της εξοφλητικής απόδειξης για το ποσό της αμοιβής μέχρι την εξόφληση.

-ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων, να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα έτη 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015, κατά τις ανωτέρω διακρίσεις για έκαστο:

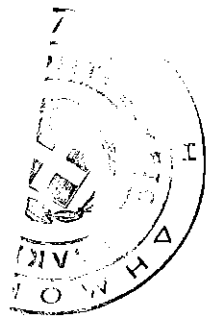
-ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους πρώτη, τρίτη, τέταρτο και πέμπτη καθ' ων, στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ, καταβλητέου του ποσού αυτού κατ' ισομοιρία.

-ΟΡΙΖΕΙ προθεσμία δύο (2) μηνών, η οποία αρχίζει από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, για την άσκηση της κυρίας αγωγής από την αιτούσα.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στον την 26^η
Ιουνίου 2017 , χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, με την παρουσία της Γραμματέως μόνο για τη δημοσίευση και θεωρήθηκε αυθημερόν.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Πολύγυρος 107/17
.....
Η Γραμματέας

